on són les dones? escriptores

17 d'octubre de 2022

Dia de les Dones escriptores

Índex

Montserrat Abelló i Soler 5
Sílvia Alcàntara i Ribolleda 6
Mercè Anguera i Cañellas 7
Anna Ballbona i Puig 8
Rosina Ballester i Figueres 9
Maria Barbal i Farré 10
Aurora Bertrana i Salazar 11
Mercè Canela Garayoa 13
Míriam Cano 14
Teresa Colom i Pich 15
Teresa Duran i Armengol 16
Najat El Hachmi 17
Gemma Gorga i López 19
Carme Karr i Alfonsetti 20
Laila Karrouch 21
Empar de Lanuza 22
Gemma Lienas Massot 23
Anna Manso Munné 24
Maria Antònia Massanet Mayol 25
Sònia Moll Gamboa 26
Anna Murià i Romaní 27
Anna Obiols Llopart 28
Maria-Antònia Oliver Cabrer 29
Maria Àngels Ollé Romeu 30
Gemma Pasqual i Escrivà 31
Lucia Pietrelli 32

Renada-Laura Portet 33
Maria Carme Roca i Costa 34
Marta Rojals i del Álamo 35
Gemma Ruiz Palà 36
Maria Sevilla Paris 37
Sílvia Soler i Guasch 38
Cèlia Suñol i Pla 39
Blanca Llum Vidal i Carrasco 40
Isabel de Villena 41
Cèlia Viñas i Olivella 42

Presentació

El Dia de les Dones Escriptores és una celebració, de caràcter anual, que es convoca el dilluns més pròxim al 15 d'octubre, en commemoració de la data de la mort de l'escriptora Santa Teresa de Jesús. Aquesta commemoració va sorgir per iniciativa de la Biblioteca Nacional d'Espanya, l'associació Clásicas y Modernas i la Federació Espanyola de Dones Directives (FEDEPE) per recuperar el llegat de les dones escriptores, fer visible el seu treball en la literatura i combatre la discriminació que han sofert al llarg de la història.

La primera celebració fou el 17 d'octubre de 2016 i va consistir en una lectura pública de textos de trenta-una escriptores en llengua castellana, catalana, gallega i basca: Teresa de Jesús, Juana Inés de la Cruz, Josefa Amar y Borbón, María Rosa Gálvez, Bizenta Mogel, Cecilia Böhl de Faber (Fernán Caballero), Gertrudis Gómez de Avellaneda, Concepción Arenal, Carolina Coronado, Rosalía de Castro, Emilia Pardo Bazán, Caterina Albert (Víctor Català), María de la O Lejárraga, Delmira Agustini, Gabriela Mistral, Victoria Ocampo, Juana de Ibarbourou, Alfonsina Storni, Rosa Chacel, Lydia Cabrera, Dulce María Loynaz, María Zambrano, Mercè Rodoreda, Elena Garro, Gloria Fuertes, Olga Orozco, Idea Vilariño, Carmen Laforet, Rosario Castellanos, Carmen Martín Gaite i Ana María Matute.

El premi més important de literatura en llengua castellana, el Premi Cervantes, només s'ha concedit, en les seves més de quatre dècades d'existència (1976-2022), a sis dones: María Zambrano (1988), Dulce María Loynaz (1992), Ana María Matute (2010), Elena Poniatowska (2013), Ida Vitale (2018) i Cristina Peri Rossi (2021) davant de quaranta homes; i el Premi Nobel de Literatura des de la seva creació el 1901 fins al 2022, ha premiat divuit dones davant de cent dos homes.

Font: Viquipèdia

Montserrat Abelló i Soler

(Tarragona, 1918-Barcelona, 2014), filòloga i escriptora.

El 1963, amb quaranta-cinc anys, publica el seu primer llibre de poesia, *Vida diària*. El qual fou reeditat l'any 1981 per «La Sal, Edicions de les Dones», afegint-hi un nou poemari de l'autora, "Paraules no dites".

El 1986 publica el seu tercer poemari, *El blat del temps*. L'any 1990 publica un altre recull de poemes, *Foc a les mans.*

El 1995 publica els poemaris *L'arrel de l'aigua* i *Són màscares que m'emprovo….* L'any 1998 és honorada amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya per la seva tasca com a traductora, i aquest mateix any publica el poemari *Dins l'esfera del Temps*, que obté el Premi de la Crítica Serra d'Or de poesia l'any següent.

L'any 2002 l'editorial Proa reuneix la seva obra poètica en un únic volum*, Al cor de les paraules (1963-2002)*. Montserrat Abelló és considerada una autora fonamental per a la poesia i la traducció catalanes de la segona meitat del segle XX.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Ara ja havia après a mesurar la felicitat amb el temps que dura una abraçada

Sílvia Alcàntara

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Sílvia Alcàntara i Ribolleda
(Puig-reig, Berguedà, 1944), escriptora.

Als seixanta-cinc anys irromp en el panorama literari català amb la publicació de la novel·la *Olor de Colònia* (2009), que evoca la vida d'una colònia tèxtil catalana durant la dècada de 1950. Aquesta obra, que ben aviat esdevé un èxit absolut de vendes i de crítica, rep els guardons Qwerty Btv, Joaquim Amat-Piniella i Regió7 de Cultura, i és finalista del premi Llibreter de Narrativa. L'any 2011 publica la seva segona novel·la, *La casa cantonera*. El 2016 apareix la seva tercera novel·la, *Els dies sense glòria*.

Font: Biblioteca Virtual. Diputació de Barcelona

M'estimo més ser una mandarina petita però sencera que la mitja taronja de ningú

MERCÈ ANGUERA

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Mercè Anguera i Cañellas
(Barcelona, 1961), mestra i escriptora.

Viu a Corbera de Llobregat. Ha publicat força contes per a infants, entre els quals destaquen *Caga Tió* (premi Comte Kurt, 2002), *Soc molt Maria* (premi Hospital de Sant Joan de Déu, 2002), *I ara què ve?*

Ha guanyat el premi de narrativa Folch i Torres 2004 amb *La història d'en Robert*, la seva primera novel·la. L'any 2006 va començar a publicar les novel·les de la sèrie Antibarbis.

Font: La Galera editorial

Prou de mirar a terra, prou de cloquejar sempre com demanant perdó, prou d'anar sempre en la direcció del cànon

Anna Ballbona

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Anna Ballbona i Puig (Montmeló, 1980), escriptora i periodista.

Amb la seva primera novel·la, *Joyce y las gallinas,* fou finalista del Premi Llibres Anagrama 2016. També ha publicat els poemaris *Conill de gàbia* (LaBreu, 2012) i *La mare que et renyava era un robot* (Premio Amadeu Oller 2008). Com a periodista de llarga trajectòria, actualment escriu amb regularitat al diari *Ara* i a les revistes *El Temps* y *Serra d'Or,* i és col·laboradora del programa de literatura de Catalunya Ràdio *Ciutat Maragda* y del programa d'actualitat *El Balcó* de SER Catalunya. *No estoy aquí* és la seva segona novel·la, que va obtenir el premi Llibres Anagrama de Novel·la.

Fotografia ©Albert Benzekry

Font: Editorial Anagrama

Cremaré tots els papers
Inscrits en el cel blau
Honor i glòria del silenci

Rosina Ballester

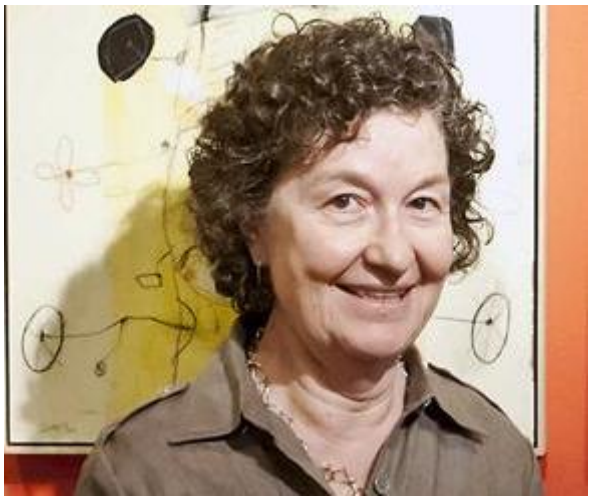
17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Rosina Ballester i Figueres (les Borges del Camp 1949), poeta i traductora.

Ha publicat diversos reculls de poemes: *La dormició* (2003), *Matèria* (2004), *Violència intervinguda* (Premi Cadaqués a Rosa Leveroni 2005), *La reixa* (2008), *Vestigis* (XII Premi de Poesia Parc Taulí 2010), *Els dies fosos* (2014), *Carta tancada* (Trípode, 2021), i el 2020 la novel·la *Liquidació*.

Font: Editorial Trípode

Maria Barbal i Farré (Tremp, 1944), escriptora.

Cap als trenta anys escriu la seva primera novel·la, *Pedra de tartera*, amb què va guanyar el premi Joaquim Ruyra (1984), Premi Creixells (1985) i Premi de Literatura Juvenil Generalitat Catalunya (1985).

Al seu torn, *Càmfora* ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Literatura Catalana 1993, el Premio de la Crítica Literària de Narrativa Catalana (Espanya) 1993 i el Premi de la Crítica de Serra d'Or, també de 1993. L'any 2005 va rebre el premi Prudenci Bertrana per la novel·la *País íntim*.

Als seus últims llibres ha deixat de banda els seus mons d'infantesa i ha tret material per a les seves històries d'un entorn més urbà. Temes com l'emigració, *Carrer Bolívia* (1999), la bellesa, el pas del temps, *Bella edat* (2003) o *Emma* (2008) han convertit Maria Barbal en una privilegiada analista de la vida actual, tot sense perdre aquell gust per la paraula i per la prosa ben feta que li han valgut una gran estimació per part del públic i la crítica.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

No em condemneu, sense llegir-me

Aurora Bertrana

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Aurora Bertrana i Salazar (Girona, 1892-Berga, 1974).

L'any 1930 publica *Paradisos oceànics* que es converteix en un èxit literari i comercial que marca Bertrana. Ni el gènere literari (la literatura de viatges) ni el gènere sexual són habituals en la literatura catalana del moment, així com tampoc la moral que es desprèn de les descripcions de la societat indígena de Papeete. La societat catalana s'escandalitza davant d'aquella dona cosmopolita que parla d'una societat tan llunyana i que incideix en aspectes com ara la llibertat sexual. Posteriorment, publica el recull de contes sobre la Polinèsia *Peikea, princesa caníbal* (1934), la novel·la d'aventures coescrita amb Prudenci Bertrana *L'illa perduda* (1935) i el llibre de viatges *El Marroc sensual i fanàtic* (1936).

Viu els anys de la postguerra europea a Suïssa i visita camps de refugiats i presoners. Aquesta realitat li serveix de base per a les novel·les *Tres presoners* (1957) i *Entre dos silencis* (1958), que són dues de les poques novel·les de la literatura catalana sobre la guerra a Europa.

Aurora Bertrana torna a Catalunya l'any 1948. Gaudeix d'un nou reconeixement popular amb la novel·la *Vent de grop* (1967). La seva darrera gran obra són els dos volums de les seves *Memòries* (1973 i 1975). El primer volum obtingué el Premi Crítica Serra d'Or.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Sec a l'estació
el viure a les vies
el pas de les hores
el ferro a les venes

Maria Cabrera

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Fotografia ©CCCB

Maria Callís i Cabrera (Girona, 1983), poeta i professora de filologia catalana a la Universitat de Barcelona. Forma part del grup literari "El pèsol feréstec". Ha publicat diversos poemaris: *Jonàs* (2004), *La matinada clara* (2010).

D'un temps ençà tots els petons se m'han tornat avortaments d'aurores

Maria Cabrera

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

El seu llibre més recent és *La ciutat cansada (2017),* premiat amb el premi Carles Riba de poesia.

Font: Poeteca

He après a escollir els bons records perquè em facin companyia

MERCÈ CANELA

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Mercè Canela Garayoa (Sant Guim de Freixenet, 1956), escriptora, traductora, bibliotecària.

Amb només vint anys, Mercè Canela s'inicia en el món de la literatura per a infants amb el llibre *De qui és el bosc?* (1976). L'any 1977 guanya el Premi Josep Maria Folch i Torres amb *L'escarabat verd* (1977). La seva època més productiva és als anys 90: *Les portes del temps* (1995), *Per un plat de macarrons* (1997), *La casa de les acàcies* (1997) i *Els dimarts del senyor F.* (1998), entre d'altres. El 1980 entra a formar part de la redacció de *Cavall Fort* de la mà de Joaquim Carbó; i, des del 1997, és la directora de la revista.

La seva tasca com a escriptora li ha merescut diversos premis –a part del Folch i Torres 1976–, entre els quals cal destacar el premi Crítica Serra d'Or 1981 amb *La fantasia inacabable d'Antoni Gaudí*, el premi Esparver 1982 amb *Lluna de tardor* i el premi Vaixell de Vapor 1991 amb *S'ha de ser animal!*. A més, el 1984 va entrar a la llista d'honor de l'IBBY (International Board on Books for Young People) amb el llibre *Asperú, joglar embruixat*. El 2017 és distingida, juntament amb Eugènia Morer, amb el Premi Aurora Díaz-Plaja d'estudi, crítica i divulgació de la literatura infantil i juvenil catalana pel dossier "Ramon Llull, un home fantàstic", publicat a la revista *Cavall Fort*.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Em tiba la pell si aboco massa ànima al cos que em limita

Míriam Cano

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Míriam Cano (Molins de Rei, 1982), periodista y escriptora. Ha publicat els poemaris *Buntsandstein* (Viena, 2013), guanyador del premi Martí Dot 2012, *Ancoratge* (Terrícola, 2016) i *Vermell de Rússia* (laBreu Edicions, 2020). També és autora del conte "La Comuna de París", dins del volum conjunt *Cremen Cels* (laBreu Edicions, 2017), amb Martí Sales i Antònia Vicens. Ha traduït una selecció de poemes d'Emily Dickinson (*Bèsties 15. Dickinson*, Edicions Poncianes, 2017) i *Cartes a un amic alemany*, d'Albert Camus (Lleonard Muntaner Ed., 2019). Ha col·laborat en diversos mitjans culturals catalans com articulista i periodista literària i forma part del claustre de l'Escola Bloom, on imparteix els seminaris de lectura i creació poètica.

Font: CCCB

Quantes estrelles llencem al cel que, encara calentes, ens tornen a caure al damunt

Teresa Colom

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Teresa Colom i Pich (la Seu d'Urgell, 1973), poeta i escriptora andorrana. Llicenciada en Ciències Econòmiques per la UPF. Ha publicat els poemaris *Com mesos de Juny* (2001, Premi Miquel Martí i Pol del Govern d'Andorra), *La temperatura d'uns llavis* (2002), *Elegies del final conegut* (2005), *On tot és vidre* (2009, Talent FNAC 2009) i *La meva mare es preguntava per la mort* (2012). El 2010 estrenava *32 vidres*, muntatge poeticoteatral. També ha estat codirectora artística de Barcelona Poesia.

El 2015 va publicar el llibre de relats *La senyoreta Keaton i altres bèsties* (Empúries, premi Maria Àngels Anglada 2016), que s'ha traduït al castellà (2018), al francès (2020) i al mandarí (2021). La seva primera novel·la, *Consciència* (Empúries, 2019), també es publicarà en castellà (2021) i italià.

Font: Grup 62

Quan parlem no es nota si les paraules van amb minúscula o majúscula

TERESA DURAN

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Teresa Duran i Armengol (Barcelona, 1949), escriptora i il·lustradora. Ha publicat més de 100 títols de literatura infantil i juvenil. Cal destacar-ne *Joanot de Rocacorba* (1983), A les fosques (1989), *La família Tastets* (1990), *El primer gegant* (1995), *El segle més nou del món* (2000) o *Secrets de la selva fosca* (2001), pels quals ha rebut nombrosos premis i mencions, entre d'altres el Premi Josep M. Folch i Torres (1982) i el Premi de literatura juvenil de la Generalitat de Catalunya (1983) per *Joanot de Rocacorba*, el Ciutat d'Olot (1989) per *A les fosques*, o el Crítica Serra d'Or (1997) per la col·lecció *Popof i Kokataska*.

El seu domini de llengües estrangeres li ha permès traduir obres tan memorables com els *Contes per telèfon* de Gianni Rodari o *Els últims gegants* de François Place. També col·labora habitualment en revistes infantils com *Cavall Fort, Tretzevents* i *El Tatano*. Teresa Duran també és il·lustradora.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Fotografia ©Xavier Torres-Bacchetta

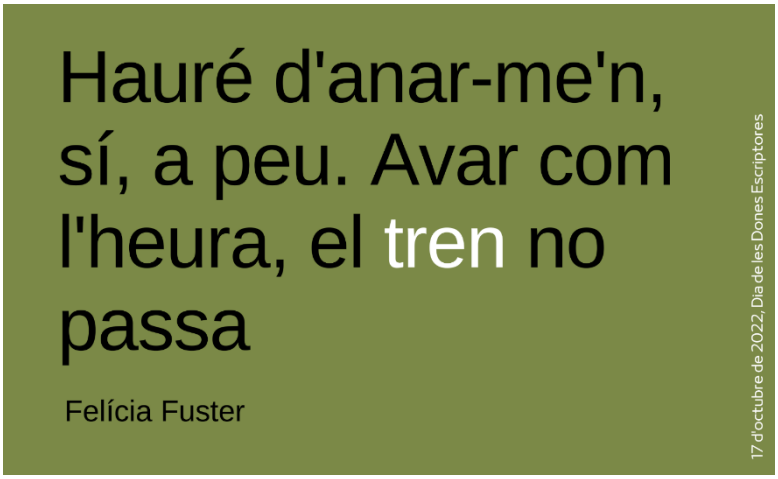

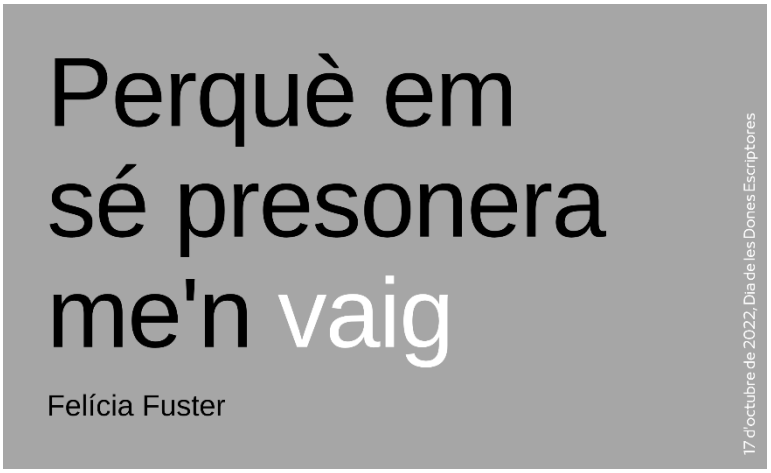
Najat El Hachmi (Beni Sidel, Marroc, 1979), escriptora.

Autora de novel·les tan conegudes com *L'últim patriarca* (Premi Ramon Llull, Prix Ulysse i finalista del Prix Mediterranée étranger), traduïda a deu idiomes, *La caçadora de cossos, La filla estrangera* (Premi Sant Joan de narrativa) i *Mare de llet i mel,* els dos últims editats per Ediciones Destino. L'any 2019 va publicar el manifest *Sempre han parlat de nosaltres*, que va tenir una gran repercussió als mitjans i entre els lectors. Actualment col·labora en *El País*. *Dilluns ens estimaran*, la seva nova novel·la, ha rebut el Premi Nadal. *Rebel Nur* és la seva primera novel·la juvenil.

Font: Editorial Planeta

Felícia Fuster i Viladecans (Barcelona, 1921-París, 2012), escriptora. La seva entrada a la literatura catalana és sorprenent i impactant.

El 1983 el poemari *Una cançó per a ningú i Trenta diàlegs inútils* queda finalista del Premi Carles Riba i esdevé el descobriment d'una veu original i ja madura, al qual seguiran altres llibres. S'ha dit que Fuster suposa una triple recuperació: la d'una escriptura de dona en la poesia catalana, la d'una veu de la generació de la guerra civil i la d'una personalitat íntima, forta i intransferible.

L'any 1996 publica *Versió original* (1996), sobre la guerra de l'ex-Iugoslàvia.

Ha escrit un assaig sobre *La poesia japonesa moderna* (1988) i ha editat i cotraduït una antologia de *Poesia japonesa contemporània* (1988). Fuster també utilitza el haiku, forma tradicional de la poesia japonesa, per narrar l'experiència del món oriental en el darrer llibre, *Postals no escrites* (2001). Per altra banda, els temes de l'absència, la introspecció o el buit són recurrents en la seva obra, com testimonien els títols d'alguns dels seus poemaris: *Una cançó per a ningú* i *Trenta diàlegs inútils, Sorra de temps absent o Postals no escrites*, temes que la poeta transmuta en totalitat i plenitud.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

De nit, les preguntes són fosforescents i ens miren amb els seus ulls de gat

Gemma Gorga

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Gemma Gorga i López (Barcelona, 1968), professora a la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona.

Com a poeta, ha publicat *Ocellania* (1997), *El desordre de les mans* (2003), *Instruments òptics* (2005), *Llibre dels minuts* (2006), *Diafragma* (amb *Joan Ramell*, 2012) i *Mur* (2015). Com a traductora, ha traduït el poeta indi de parla anglesa Dilip Chitre (*Vint esmorzars cap a la mort*, 2012) i el poeta nord-americà Edward Hirsch (*Història parcial de la meva estupidesa i altres poemes*, 2016, amb Ernest Farrés).

Ha escrit un assaig gastronòmic titulat *La cuina natural* (amb Antoni Lozano, 2004) i actualment manté el blog Farigola i Cúrcuma. La seva darrera publicació, *Indi visible* (2018), és un llibre en prosa que aplega i reconcilia les seves tres dèries: la mirada poètica al món, la traducció d'escriptors indis i la cuina honesta de cada dia.

Font: Godall edicions

Sobre la teva pena els meus sermons...

Carme Karr

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Carme Karr i Alfonsetti (Barcelona, 1865-1943), escriptora.

La seva obra abasta gèneres molt diversos. Conrea el periodisme, la narrativa breu, la novel·la, el teatre, els contes per a infants, les conferències i, fora de la literatura, la composició de peces musicals. Tot i aquesta aparent dispersió, la seva bibliografia es perfila com un sol conjunt sota el prisma del feminisme. Forma part de la generació de feministes burgeses de principi de segle XX que postulen un canvi en els rols del gènere femení.

Les obres de narrativa breu, les novel·les (*De la vida d'en Joan Franch*, 1913, i *La fi del lliure*, 1924) i el teatre (*Els ídols*, 1911) van des de les observacions líriques a les radiografies irròniques de la societat que l'envolta. Karr hi retrata principalment personatges femenins, en molts casos per ridiculitzar-ne les accions com a mostra del tipus de dona que vol superar, i elabora una desmitificació mordaç en els personatges masculins. Però l'obra més important de Karr en aquest camp és la creació i direcció de la revista *Feminal*. La revista fou un suplement mensual per a les dones que es publicà dins del setmanari Il·lustració Catalana, entre 1907 i 1917. Carme Karr en fou la directora i hi dugué a terme tota classe de tasques de redacció. La revista pretenia de reflectir el model femení que propugnava Karr. *Feminal* va donar visibilitat a la creació contemporània de dones.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

He après a conviure amb gent que té una mentalitat molt diferent a la meva

Laila Karrouch

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Fotografia ©Ikram Sakali Karrouch

Laila Karrouch (Nador, Marroc, 1977), infermera i escriptora. Quan tenia vuit anys va arribar a terres catalanes, on va cursar estudis bàsics i universitaris. Laila Karrouch va ser la primera escriptora d'origen àrab a publicar un original en català, *De Nador a Vic*, que va rebre el Premi Columna Jove l'any 2004. També és autora de *Petjades de Nador* (Columna, 2013) i de diversos contes per a infants.

Font: Grup 62

I així quedà
aquesta història
-perquè
l'escolten vostès-
guardada com a
memòria en un
llenç sense revés

EMPAR DE LANUZA

tubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Empar de Lanuza (València, 1950), llicenciada en Filosofia i Lletres.

Ha desenvolupat una labor prolífica com a escriptora, especialment de literatura infantil i juvenil, on ha estat guardonada amb diversos premis literaris. Molts dels seus llibres s'han traduït al castellà, el francès i l'eslovac. A més, ha col·laborat en la sèrie de TVE *Nana Bunilda* i ha publicat articles en mitjans com ara *Camacuc, Saó, Faristol, Caràcters* o *El Temps*. Entre les seves obres destaquen *El savi rei boig i altres contes* (Premi Josep Maria Folch i Torres), *Abecedari de diumenge* (Premi Tirant lo Blanc i Premi Crítica Serra d'Or) i *Versos al sol* (Premi de Literatura infantil dels Premis de la Crítica de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana), així com el poemari *València, fragments d'un dietari poètic* (Premi Roís de Corella de Poesia).

Font: Bromera

Es necessiten moltes destreses per viure sense naufragar

GEMMA LIENAS

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Gemma Lienas Massot (Barcelona, 1951), escriptora. La seva primera novel·la, *Cul de sac*, dirigida al públic juvenil, aconsegueix un gran èxit de vendes. El 1987, guanya tres premis literaris: el Recull de Blanes, amb la narració "El gust del cafè"; l'Andròmina de València, amb la novel·*la Vol Nocturn*; i el Ramon Muntaner, amb la novel·la juvenil *Dos cavalls*. Del final d'aquest període és la seva novel·la juvenil *Així és la vida, Carlota* (Menció d'honor de l'IBBY (International of Books for Youth), 1990).

Durant els anys 90 escriu, entre d'altres, *Bitllet d'anada i tornada* (premi L'Odissea 1999), *El diari lila de la Carlota* (menció d'honor de la UNESCO 2003) i *Anoche soñé contigo*. Durant la primera dècada de segle XXI escriu *El final del joc* (premi Ramon Llull de les Lletres Catalanes 2003), els llibres d'articles *Rebels, ni putes ni submises* i *Pornografia i vestits de núvia*, l'assaig divulgatiu contra la legalització del comerç sexual *Vull ser puta*, la novel·la *Atrapada al mirall*, les novel·les juvenils *El diari vermell de la Carlota* i *El diari blau de la Carlota*. També publica *Us espero a taula*, un llibre amb les seves receptes de cuina.

De la segona dècada són les obres *El diari groc de la Carlota* i El diari taronja de la Carlota i les novel·les *El rastre brillant del cargol* (2014) i *La venjança dels panteres negres* (2015) (Premi Fundació Bancaixa).

Font: Gemma Lienas

Fotografia ©Irene Fernández

Anna Manso Munné (Barcelona, 1969), escriptora i guionista.

Va estudiar cinema i s'especialitzà en l'escriptura de guions de cinema i televisió. Des de l'any 1996 ha escrit guions per a programes infantils (*Barri Sèsam, Súper 3, Mic, Una mà de contes*), programes d'entreteniment i sèries (*El joc de viure, El cor de la ciutat, Mar de fons, Vent del pla, KMM*). Com a escriptora ha publicat més de trenta títols de literatura infantil i juvenil. L'any 2008 va guanyar el premi Gran Angular amb l'obra *Canelons freds*. També és autora de la columna periodística *La pitjor mare del món* i de l'obra de teatre *Perduts a la Viquipèdia*. Participa en diferents activitats d'animació a la lectura i a l'escriptura dirigides a alumnes de primària (Voxprima, El cove de les paraules).

Font: Arcàdia Editorial i Anna Manso

Aprendre a aprendre és també viatge

Maria Antònia Massanet

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

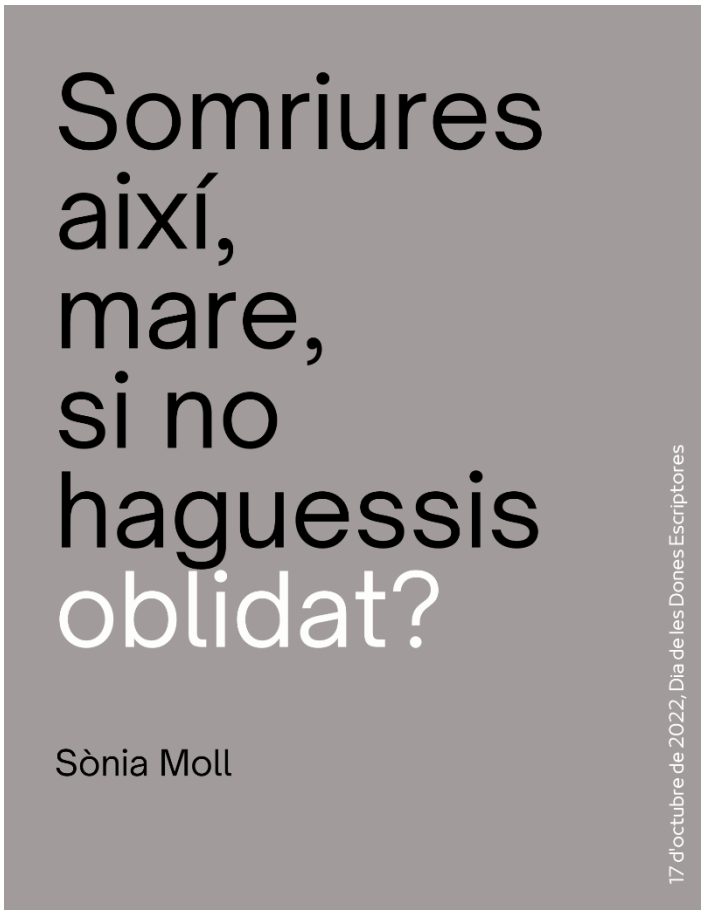

Font: Llibreria Carrer Major

Maria Antònia Massanet Mayol (Artà, Mallorca, 1980), escriptora i guionista. És llicenciada en Teoria de la Literatura i Literatura Comparada i té un màster en Estudis de Dones, de Gènere i Ciutadania.

Va guanyar l'edició del 2006 de l'Art Jove de poesia en català amb *Disseccions emocionals;* el 2012, amb l'artista Marijo Ribas, s'autopublicaren la plaquette il·lustrada *El moll de l'os;* el 2014 va publicar *Batec* (Curbet Edicions) i el 2015 *Kiribati* (AdiA Edicions). També és coeditora d'*Amb accent a la neutra*. *Antologia de dones poetes a Mallorca* (Lleonard Muntaner, 2014) i és una de les poetesses incloses en el llibre-catàleg: "60 Women Writers in Catalan" (Raig Verd, 2017).

Sònia Moll Gamboa (Barcelona, 1974), escriptora i guionista.

Llicenciada en Filologia Catalana i màster en Estudis de la Diferència Sexual per la Universitat de Barcelona. Ha treballat com a editora, correctora, lingüista i professora d'adults, i ha impartit tallers literaris a Ateneu L'Harmonia i a Catorze Cultura.

Ha publicat tres llibres de poesia (*Non si male nunc*, Premi Sant Celoni 2007, Viena Edicions; *I Déu en algun lloc*, Cafè Central/Eumo, traduït al castellà en versió bilingüe per Godall Edicions; i *Faci'm oblidar el bosc*, Godall Edicions, 2021) i un de narrativa poètica (*Creixen malgrat tot les tulipes*, Premi Benissa 2012, Viena Edicions). Ha fet una incursió breu en la literatura infantil amb Fernando Botero: *Un mar de historias* (2016, Editorial Mediterrània, il·lustrat per Renata Srpcanska) i *Els dimarts de la iaia Lola* (2019, Edicions del Ratolí, il·lustrat per Joan Turu).

Es va estrenar com a articulista amb *Beneïda sigui la serp* (Godall Edicions, 2018), un recull de 44 articles publicats a *La Directa* que compta amb més de 7 edicions.

Ha cocreat els espectacles poeticomusicals *Carta Blanca* (amb Clara Peya), *Rere l'esquerda* (amb Alessio Arena), *Gàbies* (amb Lidia Uve), *Com una pedra negra* (amb Marta Dalmau i Sergi Blanch), i *I am Not Wrong*, poesia LGTBQI+ i *This poem is not consent*, poesia i lluita feminista (amb Txus Garcia).

Font: Sònia Moll

L'odi neix en el qui te raó, l'amor en el qui dubta

Anna Murià

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Anna Murià i Romaní (Barcelona, 1904-2002), escriptora.

Va començar l'activitat literària amb col·laboracions a *La Dona Catalana*, *La Rambla*, *La Nau, Meridià* i *Diari de Catalunya*. Es va iniciar en la novel·la amb *Joana Mas* (1933) i *La peixera* (1938). Va publicar els assaigs *La revolució moral* (1934), i *El 6 d'octubre* i *El 19 de juliol* (1937). Va col·laborar assíduament a les revistes de l'exili català a Amèrica: *Catalunya* de Buenos Aires, *Germanor* de Santiago de Xile, *Lletres, La Nova revista* i *Pont Blau* de Mèxic.

El seu estil poètic, brodat, s'exemplifica en *Crònica de la vida d'Agustí Bartra* (1967), obra que va començar a escriure a Mèxic, i *L'obra de Bartra* (1975), on explica la vida que va viure amb el seu marit, Agustí Bartra. Un dels seus llibres, *El meravellós viatge de Nico Huehuetl a través de Mèxic* (1974), va obtenir el premi Josep Maria Folch i Torres. La seva obra literària va continuar amb les narracions *El país de les fonts* (1980) i *El llibre d'Eli* (1982). Ha conreat, també, la literatura infantil: *A Becerola fan ballades* (1978), obra de teatre, i *Pinya de contes* (1982). Entre les novel·les, també cal destacar *Res no és veritat, Alícia* (1984) i *Aquest serà el principi* (1986). Ha publicat, també, la seva correspondència amb Mercè Rodoreda (*Cartes a l'Anna Murià*, 1985).

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Fotografia ©La Galera Editorial

Anna Obiols Llopart (Sant Pau d'Ordal, Barcelona, 1975), escriptora.

Llicenciada en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona i Postgrau en organització i gestió d'empreses culturals a la Universitat Oberta de Catalunya.

Sota un cel vermell,
la cadira
és el seu
astre i el
silenci,
la paraula

ANNA OBIOLS

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Amb el seu company Subi, il·lustrador, han publicat un centenar d'obres infantils en diferents editorials espanyoles i estrangeres. Han guanyat premis de Literatura infantil com l'Apel·les Mestres, el premi Parcir o el de Lactància i criança. També duen a terme campanyes d'animació a la lectura a escoles i biblioteques.

Font: Grupo EDEBÉ

Pensaments sense paraules... és possible?

M. Antònia Oliver

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Maria-Antònia Oliver Cabrer (Manacor, 1946-Barcelona, 2002), escriptora.

Les arrels d'algunes de les seves obres, com ara *Cròniques de la molt anomenada ciutat de Montcarrà* (1972), i sobretot *El vaixell d'Iràs i no Tornaràs* (1976) tindran el substrat de les rondalles mallorquines. Amb tot just vint-i-tres anys, irrompi dins la narrativa catalana amb la novel·la *Cròniques d'un mig estiu* (1970). La seva narrativa té una àmplia gamma de recursos: en algunes de les seves obres el nus central el conformen les relacions de sagues familiars (*Amor de cans...);* en d'altres, l'autora ens remetrà a mons mitològics (aquest seria el cas d'algunes narracions de *Tríptics* o de la novel·la *Crineres de foc*). Pel que fa a la literatura catalana, serà la primera autora que incorporarà un personatge femení protagonista dins el gènere policíac: la Lònia Guiu ha estat l'heroïna de les novel·les *Estudi en lila, Antípodes* i *El sol que fa l'ànec*. Després de publicar *Joana E* (premi Prudenci Bertrana 1991), la Institució de les Lletres Catalanes, de la Generalitat de Catalunya, li va proposar ser "Escriptora del mes". El 2007 és guardonada amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, i el 2016, amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes en reconeixement de la seva trajectòria.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Fotografia ©El Punt Avui

Maria Àngels Ollé Romeu (Sant Sadurní d'Anoia, 1937-Reus, 2019), pedagoga, escriptora i professora universitària catalana.

És coneguda per haver publicat desenes de llibres infantils d'iniciació a la lectura.

L'any 1964 va començar a publicar llibres d'iniciació a la lectura en català el 1964 amb l'editorial La Galera, amb il·lustracions de Pilarín Bayés i de Pere Prats Sobrepere, amb l'objectiu de posar-hi remei a la manca de materials docents en català. Posteriorment, va treballar més de vint-i-cinc anys com a professora titular a la Universitat Rovira i Virgili. Com a autora, també ha col·laborat en revistes i publicacions periòdiques com *In-fàn-ci-a, Faristol, Perspectiva Escolar, Comunicació Educativa* i *Cavall Fort*, entre altres. Fou membre del consell de redacció de la revista *In-fàn-cia* i de l'Associació de Mestres Rosa Sensat.

Font: Viquipèdia

Gemma Pasqual i Escrivà

(Almoines, la Safor, 1967), programadora i escriptora.

Escriu històries fetes especialment per als joves, que són la gent que li agrada més. Novel·les recomanables per a joves inquiets, ja que dibuixen uns personatges pròxims. A més a més, el ritme trepidant de què és dotada l'acció dona frescor al text i fa que el lector o la lectora s'hi pugui enganxar des de la primera pàgina.

Gemma Pasqual és assessora del segell editorial Jollibre. Ha col·laborat en diferents revistes especialitzades en literatura i diaris, com ara *Serra d'or, CLIJ-Cuadernos de Literatura Infantil i Juvenil, Llengua Nacional, Barcelona Review magazine internacional de narrativa breu contemporània, Marxa Popular Fallera, Literatures, Caràcters* de la Universitat de València, *Eines* de la Fundació Irla, el diari *El Punt Avui*, *Vilaweb, Jornada*, ha format part del consell de redacció de *L'Escletxa* i ha estat membre del consell editorial del diari *Jornada*.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Lucia Pietrelli (Candelara, Itàlia, 1984), escriptora.

Va estudiar literatura entre Pisa, Madrid i Barcelona i ara fa set anys que resideix a Mallorca.

Ha publicat els poemaris *Fúria* (Documenta Balear, 2010), *Violacions* (Moll, 2011), *Esquelet* (Pagès Editors, 2013), *Mort d'un Aviador Tartamut* (AdiA, 2013), *Ortigues* (AdiA, 2015) i *V* (Cafè Central, 2016); i les novel·les *Nissaga* (Moll, 2013), *Qui ens defensarà* (Lleonard Muntaner, 2014) i *Cadenes* (Edicions 62, Premi Joanot Martorell de narrativa 2015). La seva darrera obra és la peça teatral *Irene i la terra adormida*, estrenada al Teatre Principal de Palma el novembre del 2018.

Font: Editorial Males Herbes

Ja m'ho deia la meva mare: llibres, llibres i més llibres

Renada-laura Portet

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Renada-Laura Portet (Sant Pau de Fenollet, Rosselló, 1927-2021), pseudònim de Renada Laura Calmon-Ouillet.

Poeta i narradora rossellonesa a més de lingüista especialitzada en onomàstica catalana. En el camp de la literatura té pocs terrenys sense explorar. Així, ha publicat reculls poètics: *Jocs de convit* (1990), *Una ombra anomenada oblit* (1992), *El cant de la Sibil·la* (1994) i *N'hom* (2017), a més d'un gran nombre de llibres en prosa, com *Castell negre* (premi Víctor Català, 1981), *L'escletxa* (finalista del premi Sant Jordi, 1983*), Rigau & Rigaud* (finalista del Josep Pla de l'any 2002) o el recull de narracions breus *Una dona t'escriu* (premi Ramon Juncosa 2004).

De la seva especialització en toponímia i onomàstica neixen treballs com *Els noms de lloc del Rosselló* (premi Vila de Perpinyà 1981) o *Toponímia rossellonesa* (1983).

Renada-Laura Portet és una de les veus literàries nord-catalanes més importants i ha estat guardonada, a banda dels molts premis literaris, amb importants distincions honorífiques tals com les Palmes Acadèmiques amb el grau d'oficial (1988) i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, l'any 2004.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

Les coses que semblen més inabastables esdevenen simples quan, senzillament, les formulem en veu alta

MARIA CARME ROCA

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Maria Carme Roca i Costa
(Barcelona, 1956), escriptora.

L'any 1997 publica la seva primera novel·la juvenil, *Una setmana plena de boires.*

Aquest mateix any també apareix la novel·la *El darrer buit*, obra guanyadora del premi Don·na. Des d'aleshores publica regularment una quantitat molt extensa de títols. És autora de llibres per a infants i joves com *Qui és, el penjat?* (1997), *Sis contes revoltats* (1998), *Foc al cor* (2000), *Port Aventura... té Àngel* (2001), *Amb ulls de guácharo* (2001), *Ermengol el salat* (2002), *On s'amaga la* por (2004, Premi Lola Anglada del 2002), *Ada i Valeri, una nena i un bacteri* (2003) o *La temuda petjada de Kali* (2004). L'any 2009 guanya el premi Bancaixa de Narrativa Juvenil dels Premis Literaris Ciutat d'Alzira per l'obra *Qui és el de la foto?* (2010) i, l'any 2012, el premi Joaquim Ruyra de Literatura Juvenil per *Katalépsis* (2013). És autora, encara, de llibres per a joves com *Dedica'm un poema encara que sigui teu* (2013), *La merla blava* (2015) o *Selfies al cementiri*, títol publicat l'any 2017 i pel qual obté el Premi Barcanova de Literatura Juvenil del mateix any.

En el terreny de la novel·la històrica, l'any 2004 publica *El pont de fusta* i, el 2006, *Intrigues de palau*, obra per la qual aconsegueix el premi Néstor Luján de Novel·la Històrica del 2006. A aquests títols els segueixen les obres *El monestir proscrit*, del 2008, *Barcino*, del 2009, *Escollida pels déus*, publicada l'any 2010, i *L'enigma Colom*, del 2014. També és autora dels assaigs històrics *Les dones de Jaume I*, de l'any 2008, i *Abadesses i priores a la Catalunya medieval*, aparegut l'any 2014. Cal destacar, encara, les novel·les *A punt d'estrena*, publicada l'any 2016 i guanyadora del VI Premi l'Illa dels Llibres, i *La noia del club*, del 2017.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i M. Carme Roca

Per ser emigrant no cal anar a viure a l'altra punta del planeta

Marta Rojals

Marta Rojals i del Álamo (la Palma d'Ebre, 1975), escriptora, articulista i arquitecta catalana.

Es llicencià en arquitectura per la Universitat Politècnica de Catalunya on s'especialitza en teoria, història i crítica, la qual cosa li permet traduir i editar publicacions d'arquitectura. Ha col·laborat amb *VilaWeb*, les revistes *L'Avenç* i *Descobrir* i el diari *Ara*, així com a la publicació satírica *Illegal Times*.

El 2011 debutà amb la novel·la *Primavera, estiu, etcètera*. La novel·la va gaudir d'una gran acceptació tant pel públic com de la crítica, arribant fins a la tretzena edició.

El gener del 2014 va publicar la seva segona novel·la, *L'altra*, enmig d'una gran expectació i un ràpid reconeixement per la crítica.

El març de 2015 va publicar amb l'editorial Sembra *No ens calia estudiar tant*, una selecció d'articles d'opinió publicats prèviament a *VilaWeb*.

Font: Viquipèdia

Que el món és partit per dos la Remei ho sap del néixer. Ningú es confon. Ningú es barreja. I feta queda la ratlla

Gemma Ruiz

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Gemma Ruiz Palà (Sabadell, 1975), periodista i escriptora.

Com a periodista, ha treballat des de l'any 1997 en el servei dels informatius de Televisió de Catalunya i s'ha especialitzat en cròniques culturals dels Telenotícies. Durant sis anys, va fer cròniques teatrals en el programa *La nit al dia*. Actualment, és la redactora cap dels serveis informatius de TV3. Com a escriptora, va publicar la seva primera novel·la, *Argelagues* (Proa), en 2016. El febrer de 2020 va publicar *Ca la Weling* (Proa).

Font: CCCB

Ens trobarem, amor, a l'angle mort els miralls retrovisors

Maria Sevilla

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Maria Sevilla Paris (Badalona, 1990), escriptora i docent catalana que imparteix com a professora associada a la Universitat de Barcelona. Va estudiar Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona, i actualment prepara la tesi doctoral sobre *La passió segons Renée Vivien* de Maria-Mercè Marçal.

Des de gener de 2019 és, junt amb les poetes Laia Carbonell i Raquel Santanera, una de les tres programadores del cicle de poesia de l'Horiginal.
També és autora, junt amb el músic i matemàtic Joan Martínez, d'algunes accions de poesia sonora. Ha pres part en: Textos d'acompanyament de la *Narrativa obscena de Hilda Hilst*, 2018; *Operación tenedor. Cocina y poética de la Transición y su sobremesa,* 2019. Ha estat guardonada amb: el XXX Premi Bernat Vidal i Tomàs per *Dents de Polpa*, mentre que l'any 2017 amb el Miquel Àngel Riera de Manacor per *Kalàixnikov* .

Font: VilaWeb

El bes va arribar com arriben les onades, suaument però sense que res pugui aturar-les

Sílvia Soler

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Sílvia Soler i Guasch (Figueres, 1961), periodista i escriptora catalana.

Ha compaginat l'activitat periodística amb la creació literària i la seva obra novel·lística s'ha traduït a múltiples idiomes: anglès, castellà, italià, francès i portuguès.

L'any 1984 va rebre el premi de narració Recull Francesc Puig i Llensa de Blanes, per l'obra *Semblava de vidre*. El 2003 obtingué el Premi andorrà Fiter i Rossell per l'obra *Mira'm als ulls*. Amb l'obra *Petons de diumenge* guanyà el 41è Premi Prudenci Bertrana de Novel·la l'any 2008.

Font: Viquipèdia

I qui diu que el sentimentalisme no és una força?

Cèlia Suñol

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Cèlia Suñol i Pla (Barcelona, 1899-1986), novel·lista i narradora.

Després d'uns anys d'infància i adolescència de formació i estabilitat, les morts dels seus pares marquen un punt d'inflexió en la seva vida. L'any 1921 emmalalteix de tuberculosi i va a Suïssa per trobar-hi cura. Allà coneix Kaj Hansen, amb qui es casarà a Dinamarca l'any 1922. Un any després tornen junts a Catalunya, on tenen el seu fill Antoni. La delicada salut de Hansen, però, es trenca definitivament l'any 1929, quan mor a l'edat de trenta-dos anys.

Posteriorment, Cèlia Suñol es casarà amb Joaquim Figuerola, amb qui tindrà, l'any 1931, la seva filla Rosa. L'any 1932 s'incorpora com a secretària al Departament de Cultura de la Generalitat i comencen aleshores uns anys de certa estabilitat i serenor que es veuran trencats per la Guerra Civil i la postguerra espanyola. Entre el 1945 i el 1957 redacta un total de 125 informes de lectura per a l'editorial Joventut i és en aquest període que escriu la seva novel·la *Primera part* (1948), guanyadora del Premi Joanot Martorell de novel·la l'any 1947. El 1950 apareix el llibre de narracions *L'home de les fires i altres contes*.

Font: Viquipèdia

Blanca Llum Vidal i Carrasco (Barcelona, 1986), filòloga catalana i escriptora. Ha estudiat Treball Social, Filologia Catalana i té un màster en Pensament Contemporani.

Ha traduït, amb Arnau Pons, *El dolor* de Marguerite Duras. Ha editat la poesia d'Àngel Guimerà, les cartes de l'exili de Mercè Rodoreda a Anna Murià i els contes de Víctor Català. Així mateix, s'ha encarregat de l'antologia de l'assaig feminista de Maria Aurèlia Capmany. Ha publicat *La cabra que hi havia*, *Nosaltres i tu*, *Homes i ocells*, *Visca!*, *Punyetera flor*, *Maripasoula* (crònica d'un viatge a la Guaiana francesa), *Aquest amor que no és u* (*Este amor que no es uno* [traducció de Berta García Faet]) i *Amor a la brega*. Escriu regularment a la revista de cultura i política *El Temps*.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

El qui vertaderament ama no oblida mai

Isabel de Villena

Isabel de Villena (València?, 1430-València, 1490), escriptora i religiosa.

Va viure en la cort d'Alfons el Magnànim i participà de l'ambient cultural de la València del segle XV. S'ha de destacar la seva relació amb Jaume Roig, l'autor del *Spill*. El seu pare era el poeta Enric de Villena, que va ser Gran Mestre de Calatrava entre 1404 i 1414. El 1445 entra en un convent de València per a seguir la vida religiosa –hi va ser abadessa des del 1463– fins a la seva mort el 1490.

Entre les quatre parets del convent, Isabel de Villena segueix una vida de contemplació i espiritualitat que la porten a escriure, segons ha transcendit en les cròniques de l'època, diversos tractats sobre la vida religiosa. De tots ells, però, només s'ha conservat la *Vita Christi* gràcies a la intervenció pòstuma de la seva successora, Sor Aldonça de Montsoriu, que en va fer la primera edició el 1497.

La *Vita Christi*, neix com a llibre de doctrina i es converteix en una de les peces clau de la literatura del segle XV, dins el que s'ha anomenat Segle d'Or valencià. Els crítics i estudiosos l'han vista com un referent extraordinari, i també com una rara avis, ateses les escasses peces que es conserven escrites per dones. L'edició més recent de la *Vita Christi* ha estat publicada per Edicions Bromera l'any 2013.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana

L'amor em creix com un migdia

Cèlia Viñas

17 d'octubre de 2022, Dia de les Dones Escriptores

Cèlia Viñas i Olivella (Lleida, 1915-Almería, 1954), poeta, escriptora i pedagoga. Va cultivar amb dignitat els diversos gèneres literaris. En vers, en la seva faceta més destacada, van veure la llum abans de la seva prematura mort: *Trigo del corazón* (1946), *Canción tonta en el Sur* (1948), *Palabras sin voz* (1953) i *Del foc i la cendra* (1953), la seva única obra publicada en català. I llibres pòstums: *Como el ciervo corre herido* (1955), *Canto* (1964) i *Poesía última* (1979). A més a més, dues seleccions de poemes: *Antología lírica* (1976) i *Oleaje* (2004). De la seva producció en prosa només l'assaig, *Estampas de la vida de Cervantes* (1949), va aparèixer en vida, com un homenatge de la Biblioteca Villaespesa i dels seus amics. Després de la seva mort: la peça teatral, *Plaza de la Virgen del Mar* (1974), escrita amb Tadea Fuentes; la col·lecció de contes, *El primer botón del mundo y trece cuentos más* (1976), que va obtenir l'Accésit del Concurso Nacional de Literatura en 1951; les novel·les, *Viento levante y Tierra del Sur* (fragments) (1991), i la recopilació dels seus articles en *De esto y aquello* (1995). Només queden inèdites la seva novel·la incompleta, *La Peregrinita*, i les seves innumerables cartes, una joia d'enorme interès per la bellesa literària i la descripció detallada i atrevida de la societat d'aquella època.

Font: Diccionario Biográfico de Almería

Una iniciativa de

Institució de les Lletres Catalanes

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

Col·labora

Ajuntament de Tàrrega
Regidoria d'Igualtat

Associació de Dones de Tàrrega

APADOC TÀRREGA

Forum Femení d'Opinió FFdO Tàrrega

associació de dones VERGE DEL PEDREGAL El Talladell

FOMENT TÀRREGA